

Bl. Zdenka, milovníčka Eucharistie!

Dnes by sme pokračovali ďalším zvolaním z Litánií k bl. sr. Zdenke a to zvolaním Bl. Zdenka, milovníčka Eucharistie.

V životopise sr. Zdenky sa píše:

Otec Sandtner, kňaz, o ktorého sa sr. Zdenka starala, spomína, že keď raz vo väzenskej cele ostal celkom sám, iba so svojimi myšlienkami, zrazu sa otvoril na dverách oblôčik a v ňom sa zjavila hlava dozorcu. Ten mu podával zabalené „naturálie“ na slúženie sv. omše. A šepkom mu rozkázal: „Chytro si to vezmi a schovaj!“ Otec Sandtner sa ľahko dovätípil, o čo tu ide, ale sa aj domýšľal, kto mu to asi posielal. Dodnes si myslí, že to mohla byť iba ona, sr. Zdenka.

Keď bol ešte v nemocnici, sr. Zdenka mu poskytla svoju malú pracovňu, aby tam mohol slúžiť sv. omšu. Miestnosť bola skutočne maličká, hovorí otec Sandtner, ale dosť veľká nato, aby sa v nej chlieb a víno premenili skrz kňazovo slovo na skutočné telo a krv nášho Pána Ježiša Krista.

Chlieb a víno – dve matérie, z ktorých sa stáva telo a krv Ježiša Krista a Eucharistia – aký má význam pre náš konkrétny praktický kresťanský život, o tom si trochu v nasledujúcich chvíľach povieme.

Chlieb

- Je znakom Ježišovej lásky, ktorou nás miluje
- V chlebe, ktorý sa v Eucharistii pre nás láme sa môžeme dotýkať rán na Ježišových rukách, ktoré neodtiahol, keď ho pribíjali na kríž
- V rozlámanom chlebe Ježiš vyjadril, že sa z lásky k nám nechal zlomiť, aby sme sa my nezlomili v prostredí, v ktorom niet lásky
- V chlebe, ktorý prinášame na obetný stôl, prinášame všetko to, čo nás dennodenne drví a rozomieľa, to, čo nás často vnútorne trhá
- Chlieb je obrazom nášho životného príbehu, v ňom prinášame na oltár seba samých so všetkým, čo je v nás, so všetkým, čo sa nestalo tak, ako by sme si to boli želali
- V chlebe predkladáme Bohu všetky naše zranenia, nad ktorými Ježiš hovorí: „Toto je moje telo...”

Víno

- Predstavuje Ježišovu krv, ktorou sa ustanovila Nová zmluva. Krv je znakom lásky, ktorá sa za nás vyliala. Nová zmluva, o ktorej Ježiš pri Poslednej večeri hovorí, je zmluvou bezpodmienečnej lásky Boha k nám
- Vo víne vpíjame jeho lásku, ktorá pre nás z jeho prebodnutého srdca vyviera
- V kalichu okrem vína prinášame žiaľ a radosť tohto sveta

- Kalich je pre ľudí, ktorí sú v tiesni, ale aj pre tých, ktorí túžia po láske, ktorá ich nadvihne a pozdvihne im telo a dušu
- V kalichu berieme náš život do svojich rúk so všetkým, čo sa v ňom nazbieralo, s našimi bolesťami, túžbami, utrpením aj radosťou a dvíhame ho do výšky
- Všetko v našom kalichu stojí za to, aby sa toho dotkol Boh. Všetko môže byť premenené na krv Kristovu, na lásku, ktorá sa stala človekom a ktorá chce preniknúť všetko, čo je v nás.

Znakom tejto Božej lásky ukrytej v premenenom chlebe a víne je Eucharistia. Ježiš Kristus nám ju zanechal ako pokrm a znak svojej neustálej prítomnosti medzi nami. V tejto súvislosti

Eucharistia

- **Je pokračovaním momentov, kedy sa Ježiš stretával s ľuďmi bez rozdielu** a sedával so spravodlivými i nespravodlivými, hriešnikmi i bezhriešnymi. Momentov, v ktorých im dal pocítiť Božiu dobrotu a lásku, milosrdenstvo, bezpodmienečné prijatie, odpustenie a uzdravenie. Sú to chvíle, ktoré sú poznačené radosťou a vďačnosťou z Božej blízkosti, ktorá oslobodzuje a uzdravuje.

Keď sme slabí, rezignovaní, obťažaní strachom, aj my sme pozvaní do Ježišovej spoločnosti v Eucharistii, aby nás povzbudil, aby sa nás dotkol, aby nás uzdravil, aby sa nám prihovoral, aby nám zvestoval radostnú zvesť...

- **Eucharistia je tiež dedičstvom Božej lásky, je zasvätením sa do tejto lásky.** V nej môžeme znova a znova zakúšať Božiu lásku všetkými svojimi zmyslami. Požívaním chleba a vína v Eucharistii vstupujeme do spoločenstva s Ježišom Kristom a sme s ním nerozdeliteľne spojení. Jeho láska nás naplňuje a keď nás prenikne, vtedy zakúšame, čo je skutočný život, čo znamená byť milovaný a preniknutý láskou Boha.
- Akt umývania nôh pri Poslednej večeri je dôkazom dokonalej Ježišovej lásky. **Aj my si v Eucharistii vzájomne umývame nohy** tým, že sa v nej nechávame „nakaziť Ježišovou láskou. Práve Eucharistia je miestom, na ktorom si máme navzájom „ukazovať“ svoje rany. Potom ich môžeme spoločne odovzdať Kristovi, aby ich umyl a svojou láskou uzdravil
- V Eucharistii sa premieňa chlieb a víno na telo a krv Ježiša Krista. **Aj my môžeme každý deň v Eucharistii ponúknuť na premenenie niečo iné, niečo nové, to, čo nás práve teraz trápi najviac, čo nás ťaží, tlačí k zemi, bráni naplno žiť.** ☺ V Eucharistii sa staviame do Ježišovej lásky, ktorá nás osobne pozná, je konkrétna, má moc pohnúť nás k novému životu. Eucharistia navracia to, čo v nás bolo sväté a jedinečné

Môžeme povedať, že Zdenkin život, tak ako si to ona sama priala, bol Eucharistiou. Bola tou, ktorá nielen žila z Eucharistie, ale sa o ňu delila aj s ostatnými. To, že jej život bol Eucharistiou sa prejavilo prakticky v jej živote

- konkrétnou, jednoduchou službou lásky, keď sa k chorým prihovarila, keď ich potešila, keď sa na nich usmiala, povzbudila ich, prijala, ošetrovala, keď cez ňu mohli ľudia zakúsiť Božiu dobrotu a lásku, keď im dodala nádej.

- Zdenkin život bol Eucharistiou, keď trpezlivo a v tichosti znášala utrpenie, urážky a poníženia, keď riskovala svoj život, aby zachránila život kňaza, keď odpustila svojim mučiteľom.
- Zdenka túžila po Božej láske a z nej žila. Bola jej celkom oddaná až po vlastnú smrť.

Vo svojom zápisníku ukrýva tieto slová:

Boh je ustavičným prijímaním pre dušu, ktorá vykonáva jeho vôľu. Daj, aby môj život bol celkom taký ako tvoj a ako sa predstavuješ v Najsvätejšej Sviatosti. Ved' tam si odumrel všetkému vonkajšiemu a na jediné slovo tajomným spôsobom poslúchaš kňaza. Sviatostné Srdce Ježišovo, tvoja svätá krv je životom mojej duše. Daj, nech už nežijem ja, ale ty sám ži vo mne.

Krátka adorácia po sv. omši:

Zdenkina modlitba pri Svätostánku:

Ó, milý Ježišu, ty živý v chlebe, s poníženým srdcom prichádzam k tebe, aby som ťa milovala, svoje hriechy oľutovala. Ved' pre moju spásu si svoj život dal. Keď mi duša plače, ty ju potešíš a zranené srdce ty sám vyliečiš. Ach, pozri na mňa a láskou opoj ma, prenikni dušu, nech v nej nepanuje tma. Ó, milý Ježišu, ty pokoja zdroj, ach, zmierni mi v duši s pokušením boj. Ty sladší ako med, ty uhas náš smäd a v našich srdciach túžbu po tebe vznieť. Klop na moje srdce, kým ti neotvorí. A keď ty doň vojdeš, tak prehovorí. Zbav ma všetkých bied a lásku k tebe znieť! Ved' iba za tebou chcem odteraz spieť.